

Sygn. akt II AKa 336/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Krzysztof Ciemnoczołowski

Sędziowie: SSA Danuta Matuszewska (spr.)

SSO del. Marek Skwarcow

Protokolant: referent-stażysta Dorota Fiertek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. M. S. (1)

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r.

sprawy

M. W. (1), s. W., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k.; art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.; art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

M. W. (2), s. W., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.; art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.; art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k.; art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k.; art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.; 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Ż. P., c. K., ur. (...) w G.

oskarżonej z art.59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego M. W. (1) i obrońcę oskarżonego M. W. (2)

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt ***IV K 144/16***

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

1. uchyla zawarte w punktach VI i XV rozstrzygnięcia o karach łącznych w stosunku do oskarżonych M. W. (1) i M. W. (2), o zaliczeniu na poczet tych kar okresów rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonych (punkt XVIII) oraz co do orzeczonych w stosunku do nich w punkcie XXII opłat;

2. przyjmuje, że zachowania przypisane M. W. (1) w punktach I,II,III - przy wyeliminowaniu z opisu czynu przypisanego w punkcie I (zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia) słowa „małoletniemu” i ustaleniu, że oskarżony udzielał K. S. (1) środka odurzającego w postaci marihuany od końca 2012 r. do sierpnia 2014 r., oraz ustaleniu co do czynów zarzucanych w punktach VII i XXIV aktu oskarżenia wysokości uzyskanej korzyści majątkowej na kwoty po 800 (osiemset) złotych- jako podjęte w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i za to, na podstawie art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 §1, 2 i 3 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

3. na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści osiągniętych przez oskarżonego z popełnienia przestępstwa w kwocie 38.360 (trzydzieści osiem tysięcy trzysta sześćdziesiąt) złotych;

4. przyjmuje, że zachowania przypisane M. W. (2) w punktach VII, VIII,IX,X - przy ustaleniu co do czynu zarzucanego w punkcie XL aktu oskarżenia, że oskarżony udzielił P. P. (1) nie mniej niż jeden gram marihuany za kwotę 40 złotych - jako podjęte w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 31§2 k.k. w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.31§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i za to, na podstawie art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 §1, 2 i 3 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. skazuje go na karę roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

5. na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści osiągniętej przez oskarżonego z popełnienia przestępstwa w kwocie 1.520 (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia) złotych;

6. przyjmuje, że czyny przypisane M. W. (2) w punktach XIII i XIV popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. i za to, na podstawie art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91§1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści osiągniętych z popełnienia przestępstwa przez oskarżoną Ż. P. w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

8. na podstawie art.85§1 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. łączy wymierzone oskarżonemu M. W. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

9. na podstawie 85 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. i art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 73§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. łączy wymierzone oskarżonemu M. W. (2) jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat i oddaje oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

10. na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej w stosunku do oskarżonego M. W. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 13 kwietnia 2015 r.

11. na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej w stosunku do oskarżonego M. W. (2) kary grzywny zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 13 kwietnia 2015 r. uznając, że odpowiada on dwóm dziennym stawkom grzywny;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. S. (1) (Kancelaria Adwokacka w G.) kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych brutto tytułem kosztów obrony z urzędu oskarżonego M. W. (2) w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: M. W. (1) kwotę 1600 zł, od oskarżonego M. W. (2) kwotę 560 złotych tytułem opłat za obie instancje, natomiast zwalnia wszystkich oskarżonych z obowiązku z obowiązku uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. W. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od września 2012 roku - sierpień 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 300 zł, wielokrotnie udzielił małoletniemu K. S. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 10 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

II. w okresie od końca 2012 roku - 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 240 zł, kilkukrotnie udzielił R. Z. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 5 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od 2012 roku - marzec 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 3280 zł, udzielił wielokrotnie M. P. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 82 gramy,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

IV. w okresie od 2012 roku - marzec 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 4800 zł, wielokrotnie udzielił K. K. (2) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 120 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

V. w okresie od 2012 roku - początek 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 270 zł, kilkukrotnie udzielił P. C. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 9 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

VI. w okresie od lipca 2012 roku - przełom marca/kwietnia 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 10.000 zł wielokrotnie udzielił A. M. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 250 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

VII. w okresie od 2013 roku - maj 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 8000 zł, wielokrotnie udzielił S. O. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 20 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

VIII. w 2013 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 60 zł, dwukrotnie udzielił A. W. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 2 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

IX. w okresie od zimy 2013 roku - sierpień 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 80 zł dwukrotnie udzielił K. D. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 2 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

X. w okresie od końca 2013 roku - 09.04.2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1200 zł, wielokrotnie udzielił K. B. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 30 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XI. w okresie od grudnia 2013 roku - 10.04.2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1200 zł, wielokrotnie udzielił P. W. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 30 gram

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XII. w okresie od końca 2013 roku - 13.04.2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 7200 zł, wielokrotnie udzielił K. S. (2) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 180 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XIII. w okresie od wrzesień 2014 roku - 10.04.2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1400 zł, wielokrotnie udzielił R. B. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 30 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XIV. w okresie sierpień 2014 roku - marzec 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 800 zł, wielokrotnie udzielił P. P. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 20 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XV. w okresie czerwiec 2014 roku - marzec 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1200 zł, wielokrotnie udzielił M. B. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 30 gram

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XVI. w 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 30 zł, dwukrotnie udzielił M. S. (2) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 1 grama,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XVII. w okresie od połowy 2014 roku - marca 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1640 zł, wielokrotnie udzielił T. Z. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 41 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XVIII. w okresie lipiec 2014 roku - marzec 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 40 zł, kilkakrotnie usiłował udzielić I. R. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 1 grama,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

XIX. w okresie od 2014 roku - pierwszego kwartału 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 120 zł, kilkakrotnie udzielił D. Ż. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 3 gramy,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XX. w okresie od 2014 roku - początek 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 2400 zł, kilkakrotnie udzielił B. S. (2) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 6 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXI. w okresie od wiosny 2014 roku - kwietnia 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł wielokrotnie udzielił D. R. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 20 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XXII. w okresie od lipca 2014 roku - początku 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 200 zł, kilkakrotnie udzielił D. J. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 5 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XXIII. w okresie od połowy 2014 roku - 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1200 zł, wielokrotnie udzielił M. K. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 30 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXIV. w okresie od września 2014 roku - kwiecień 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie

mniejszej niż 8000 zł, wielokrotnie udzielił P. K. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 20 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXV. w okresie od połowy 2014 roku - marca 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 2000 zł, wielokrotnie udzielił A. C. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 50 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XXVI. w okresie od maja 2014 roku - przełom marca i kwietnia 2015 roku w G. , wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 200 zł wielokrotnie udzielił D. L. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 5 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XXVII. w okresie od października 2014 roku - do przełomu marca/kwietnia 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 1200 zł, wielokrotnie udzielił A. J. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 30 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

XXVIII. w końcu 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 80 zł, dwukrotnie udzielił M. A. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 2 gram

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXIX. w okresie od początku 2015 roku - kwietnia 2015 roku w G. , wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 2400zł wielokrotnie udzielił D. T. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 67 gram

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXX. w okresie styczeń 2015 roku - 30.04.2015 r., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, kilkukrotnie udzielił S. S. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 2 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXXI. w okresie wrzesień 2012 roku - przełom 2014/2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzielał M. C. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXXII. w nieustalonym dniu, w 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, udzielił M. S. (3) środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXXIII.w dniu 13.04.2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru stosował przemoc wobec funkcjonariusza P. A. M. (2) poprzez odpychanie go, szarpał się z funkcjonariuszem P. S. G., S. A. (1), zapierał się nogami, a następnie popchnął swoim ciałem na ścianę A. M. (2), przyciskając go i uderzył go w twarz tyłem głowy oraz zamierzał uderzyć ciałem S. G. i S. A. (1), w czym przeszkodził mu A. M. (2) chwytając go z tyłu, ściągając na siebie, a następnie ponownie uderzył go w twarz tyłem głowy, doprowadzając do przewrócenia się na schody i kopał go po nogach w celu uniemożliwienia dokonania jego zatrzymania oraz przeszukania pomieszczeń lokalu mieszkalnego

tj. o czyn z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

XXXIV.w dniu 13.04.2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci suszu roślinnego konopi nie będących suszem konopi włóknistych w ilości 23,13 grama netto, co stanowi 23 pojedyncze porcje konsumpcyjne,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

M. W. (2) został oskarżony o to, że:

XXXV. w okresie luty - grudzień 2012 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 520 zł, dziesięciokrotnie udzielił W. K. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 13 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXXVI.w okresie październik 2012 roku - czerwiec 2013 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 400 zł, dziesięciokrotnie udzielił M. M. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXXVII.w okresie 29.08.2013 r. - 14.11.2014 r. w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 400 zł, dziesięciokrotnie udzielił M. M. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

XXXVIII.w okresie styczeń 2014 r. - kwiecień 2014 r. w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 80 zł, dwukrotnie udzielił R. W. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 2 gram, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

XXXIX.w okresie lipiec 2014 roku - 14.11.2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 240 zł, udzielił R. R. sześciokrotnie środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 6 gram, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 59 ust 1. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

XL. w okresie sierpień 2014 roku - 14.11.2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie nie mniejszej niż 800zł udzielił P. P. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 20 gram, co stanowiło 20 pojedynczych porcji konsumpcyjnych, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

XLI. na początku 2013 roku w G., wbrew przepisom ustawy, udzielił P. P. (2) środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

XLII. na początku 2013 roku w G., wbrew przepisom ustawy, udzielił R. K. środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

XLIII. na początku 2014 roku, wbrew przepisom ustawy, udzielił A. P. środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 kk

XLIV. w okresie lipiec 2014 r. - 14.11.2014 r. w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wielokrotnie udzielił Ż. P. środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 kk

XLV. w dniu 14.11.2014 r. w G., wbrew przepisom ustawy, udzielił R. K., P. P. (2), O. K., A. P. środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 kk

XLVI. w dniu 13 kwietnia 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci konopi nie będących suszem roślin konopi włóknistych w ilości 4,05 grama, co stanowi 5 pojedynczych porcji konsumpcyjnych oraz substancję psychotropową w ilości o wadze 16,98 grama netto oraz 0,37 gram netto w postaci amfetaminy, co stanowi 47 pojedynczych porcji środka psychotropowego, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 kk

XLVII. w dniu 13 kwietnia 2015 roku w G. stosował przemoc wobec funkcjonariusza P. S. G. poprzez chwycenie go za nogi, uderzając go barkiem w brzuch w celu uniemożliwienia zatrzymania M. W. (1) oraz przeszukania pomieszczeń lokalu mieszkalnego, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

XLVIII. w maju 2015 r. w G., wbrew przepisom ustawy, udzielił R. K. środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości, przy czym w chwili popełnienia czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2kk

XLIX. w czerwcu 2015 r. w G., wbrew przepisom ustawy, udzielił R. K. środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Ż. P. została oskarżona to, że:

L. w okresie 2013 - 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z M. W. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej wysokości wielokrotnie udzieliła nieustalonym osobom środka psychoaktywnego w postaci marihuany w nieustalonej ilości, w tym na początku 2013 roku za kwotę nie mniejszą niż 40 zł, udzieliła M. M. (1) marihuany w ilości nie mniejszej niż 1 gram, co stanowiło pojedynczą porcję konsumencką, tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 21 marca 2017r., sygn. akt IV K 144/16, Sąd Okręgowy w Gdańsku:

I. oskarżonego M. W. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I. czynu, który zakwalifikował z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1, 2, 3 kk skazał go karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda;

II. oskarżonego M. W. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach II.-XXX. czynów, z tym ustaleniem, że stanowią czyn ciągły oraz że oskarżony K. K. (2) udzielił nie więcej niż 100 gram marihuany za kwotę nie większą niż 4000 złotych, A. M. (1) udzielił nie więcej niż 150 gram marihuany za kwotę 6000 złotych, I. R. usiłował udzielić jeden raz marihuany, B. S. (2) udzielił marihuany za kwotę 240 złotych, D. R. udzielił nie więcej niż 6 gram marihuany za kwotę 240 złotych, zaś S. S. udzielił marihuany w G., czyn ten kwalifikuje z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk oraz art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk skazał go na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 200 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda;

III. oskarżonego M. W. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach XXXI. i XXXII. czynów, z tym ustaleniem, że stanowią czyn ciągły, który zakwalifikował z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego M. W. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XXXIII. czynu, z tym ustaleniem, że eliminuje z jego opisu działanie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyn ten zakwalifikował z art. 224 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 1 i 2 kk skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

V. oskarżonego M. W. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XXXIV. czynu, który zakwalifikował z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk połączył wymierzone wobec oskarżonego M. W. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny i wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda;

VII. oskarżonego M. W. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach XXXV., XXXVI. czynów, z tym ustaleniem, że stanowią czyn ciągły, który zakwalifikował z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk skazał go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

VIII. oskarżonego M. W. (2) uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach XXXVII.-XL. czynów, z tym ustaleniem, że stanowią czyn ciągły, oraz że oskarżony R. R. udzielił nie więcej niż 3 gramy marihuany za kwotę nie większą niż 120 złotych, czyn ten zakwalifikował z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk skazał go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

IX. oskarżonego M. W. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach XLI. i XLII. czynów, z tym ustaleniem, że stanowią jeden czyn, który zakwalifikował z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

X. oskarżonego M. W. (2) uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach XLIII.-XLV. czynów, z tym ustaleniem, że stanowią czyn ciągły oraz że z jego opisu eliminuje udzielenie Ż. P. środka odurzającego w postaci marihuany w nieustalonej ilości, który kwalifikuje z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

XI. oskarżonego M. W. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XLVI. czynu, który zakwalifikował z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XII. oskarżonego M. W. (2) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XLVII. czynu, który kwalifikuje z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 1 i 2 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. oskarżonego M. W. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XLVIII. czynu, który zakwalifikował z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. oskarżonego M. W. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XLIX. czynu, który kwalifikuje z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk połączył wymierzone wobec oskarżonego M. W. (2) jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny i wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

XVI. oskarżoną Ż. P. uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie L., z tym ustaleniem, że eliminuje z opisu czynu wielokrotne udzielanie nieustalonym osobom marihuany w nieustalonej ilości, czyn ten kwalifikuje z

art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk skazał ją karę roku pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XVII. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej Ż. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonym M. W. (1) i M. W. (2) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 kwietnia 2015 roku;

XIX. na podstawie art. art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł na rzecz (...) Towarzystwa (...) w W. nawiązki od oskarżonych:

- M. W. (1) w kwocie 10.000 złotych,

- Ż. P. w kwocie 500 złotych;

XX. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazach dowodów rzeczowych: nr I/386/15/N pod poz. 1, 2 poprzez ich zniszczenie oraz nr II/668/15/P pod poz. 3-10;

XXI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2016r., poz. 1999) zasądził ze Skarbu Państwa, tytułem nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu, na rzecz adw. B. S. (1) kwotę brutto 3099,60 zł ;

XXII. na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk, art. 633 kpk oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3, 4, 5, art. 3 ust. 1, art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym także wymierzył opłaty od oskarżonych:

- M. W. (1) w wysokości 1.900 złotych;

- M. W. (2) w kwocie 700 złotych,

- Ż. P. w kwocie 350 złotych.

Powyższe orzeczenie zaskarżył obrońca M. W. (1) zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na pominięciu faktu, iż świadek K. S. (1) w dniu 26 stycznia 2014 r. skończył 18 lat, co oznacza, iż przy ustaleniu, iż transakcje dokonywane były po osiągnięciu przez tego świadka pełnoletności powinny być kwalifikowane z art 59 ust. 1 KPK.

2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż transakcje z K. S. (1) były dokonywane w okresie gdy był on małoletni, podczas gdy z zeznań świadka wynika, iż tylko jedna transakcja została dokonana w okresie jego małoletności, czasokres dokonywania pozostałych transakcji nie został ustalony, co w powiązaniu z obowiązkiem rozstrzygania wszelkich wątpliwości na korzyść oskarżonego, powinno prowadzić do ustalenia, iż transakcje miały miejsce gdy K. S. (1) był już pełnoletni.

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż skoro M. W. (1) sprzedawał swoim rówieśnikom (tj. 20 latkom] to znaczy, że godził się ze sprzedażą narkotyku na rzecz małoletniego, podczas gdy wyciągnięcie takiego wniosku jest sprzeczne z zasadami logiki, a można by taki wniosek wyciągnąć jedynie gdyby M. W. (1) sprzedawał narkotyki innym małoletnim, podczas gdy K. S. (1) był jedynym małoletnim, któremu M. W. (1) sprzedał narkotyk.

4. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż bez wątplenia w wyglądzie K. S. (1) nastąpiły znaczące zmiany od czasu 16 lat, podczas gdy sam K. S. (1) oświadczył iż jego wygląd nie zmienił się od czasu dokonywania transakcji (oświadczył, iż nie sądzi aby jego wygląd mocno się zmienił).

5. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż M. W. (1) sprzedając ludziom młodym powinien się liczyć z tym, iż są wśród nich osoby od niego młodsze, podczas gdy tego rodzaju wnioskowanie jest sprzeczne z faktem, iż w zasadzie wszyscy kupujący od M. W. (1) klienci to jego koledzy ze studiów lub też koledzy kolegów.

Naruszenie prawa materialnego

6. tj. przepisu art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego zastosowanie, oraz naruszenie przepisu art. 59 ust. 3 w/w ustawy poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy ze zgromadzonego prawidłowo materiału dowodowego wynika, iż M. W. (1) udzielił K. S. (1) jednokrotnie jednogramowej porcji narkotyku gdy był on małoletni, co stanowi w ocenie obrońcy przypadek mniejszej wagi,

7. przepisu art. 54 KK poprzez niewzięcie pod uwagę następujących okoliczności przy wymiarze kary tj. handlu marihuaną, brak nagabywania klientów do zakupu marihuany, trudną ówczesną sytuację życiową oskarżonego, natychmiastowego zaprzestania działalności po zatrzymaniu, bardzo dobre wyniki w nauce,

8. przepisu art. 58 KK w związku z treścią art 37 b, poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy ustawa KK preferuje orzekanie kar wolnościowych, zaś przy prawidłowej ocenie jednokrotnej sprzedaży marihuany na rzecz K. S. (1) jako przypadku mniejszej wagi, sąd powinien był rozważyć zastosowanie tego przepisu.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie następujących przepisów postępowania mogących mieć wpływ na wynik sprawy

9. art. 5 § 2 poprzez nie powzięcie wątpliwości i nierozstrzygnięcie ich na korzyść oskarżonego w materii czasu, w którym oskarżony sprzedawał narkotyki K. S. (1), podczas gdy sposób nie budzący wątpliwości można ustalić, iż M. W. (1) sprzedał K. S. (1) jedną porcję narkotyków gdy ten był małoletni, zaś pozostałe transakcje zgodnie z zasadą art. 5 § 2 powinny prowadzić do ustalenia iż zostały dokonane na rzecz świadka gdy był już pełnoletni, a co za tym idzie sąd powinien był rozważyć możliwość zastosowania przepisu dotyczącego potraktowania jednorazowej transakcji na rzecz małoletniego jako przypadku mniejszej wagi.

10. art. 410 kodeksu postępowania karnego (dalej KPK) poprzez pominięcie przy wymiarze kary : rodzaju narkotyku, którym handlował oskarżony; faktu, iż, nie nagabywał do zakupu narkotyków ani też nie uzależniał od siebie klientów; bardzo trudnej sytuacji życiowej oskarżonego ówczesnie jako dziecka pochodzącego z rozbitej rodziny, natychmiastowego zakończenia działalności po zatrzymaniu, stosunku świadków (otoczenia oskarżonego) do marihuany,

11. art. 410 KPK poprzez pominięcie przy ocenie dowodu z zeznań K. S. (1), iż numer telefonu otrzymał on na imprezie, nie miał problemu ze wstępem do klubów dla pełnoletnich, jego wygląd nie zmienił się znacząco od czasu gdy miał 16 lat, aktualnie również wygląda bardzo młodo choć jest już osobą pełnoletnią, transakcje jakie dokonywał M. W. (1) trwały krótko i odbywały się na klatce schodowej, a a więc oskarżony nie miał czasu ani zapewne też możliwości aby przyglądać się klientom pod względem ich pełnoletności, szczególnie, że jego kontrahentami były osoby w jego wieku (znajomi ze studiów lub ich znajomi)

Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z :

- 1) zaświadczenia dotyczącego aktualnie osiągniętych przez oskarżonego ocen na studiach
- 2) opinii od pracodawcy odnośnie M. W. (1) i jego aktualnej postawy
- 3) treści uzasadnienia wyroku rozwodowego matki M. W. (1),

na okoliczność aktualnej postawy oskarżonego, zmiany w podejściu do życia oraz jego trudnej sytuacji życiowej w okresie objętym zarzutem.

stawiając powyższe zarzuty, obrońca M. W. (1) wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Powyższe orzeczenie w całości zaskarżył obrońca oskarżonego M. W. (2) zarzucając:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, która miał wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie uznania, że zachowanie oskarżonego wypełnia znamiona art. 224 § 2 k.k. w sytuacji, gdy zeznania funkcjonariuszy policji nie są ze sobą spójne co do przebiegu zdarzenia.

Na postawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażącą niewspółmierność kary, polegającym na wymierzeniu oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności, w sytuacji gdy:

a. dolegliwość kary przekracza stopień winy, w szczególności gdy postawa wcześniej niekaranego oskarżonego, zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i kierowania postępowania była w znacznym stopniu ograniczona oraz ilość i rodzaj udzielonych środków odurzających uzasadnia przyjęcia, że kara pozbawienia wolności z warunkowej jej zawieszeniem na okres 5 lat będzie adekwatna do popełnionych czynów.

b. oskarżony M. W. (1) został skazany na karę 5 lat pozbawienia wolności za popełnienie 34 przestępstw, z których uzyskał korzyść majątkową nie mniejszą niż 60.000 zł, w tym uznano go za winnego udzielenia środków odurzających małoletniemu, podczas gdy oskarżony M. W. (2) popełnił 15 przestępstw, z których uzyskał korzyść majątkową nie mniejszą niż 2.440 zł (nie udzielał środków odurzających małoletniemu), co narusza zasadę wewnętrznej sprawiedliwości wyroku

Jednocześnie, wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów:

1. umowa o kredyt
2. zaświadczenie
3. umowa zlecenia

na okoliczność zatrudnienia oskarżonego

4. postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieście w Warszawie

na okoliczność choroby oskarżonego i jego ograniczonej poczytalności.

Na postawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. wniósł zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 5 lat na podstawie art. 4 § 1 k.k. wg stanu sprzed 1 lipca 2015 r.

Powyższe orzeczenie zaskarżył Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. w części orzeczenia o przepadku na niekorzyść oskarżonych.

Zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 k.k. poprzez zaniechanie orzeczenia w wyroku przepadku korzyści majątkowych uzyskanych przez oskarżonych w wyniku popełnienia przestępstwa,

oskarżyciel publiczny wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez dodanie punktu XXIII o treści „na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa całości korzyści majątkowych uzyskanych z popełnionego przestępstwa

- przez M. W. (1) w wysokości 60.540 zł,

- przez M. W. (2) w wysokości 2.240 zł,
- przez Ż. P. w wysokości 40 zł”;
- utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Wszystkie wniesione apelacje- tak obrońców oskarżonych jak i Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.- Ś. w G. po części okazały się zasadne.

Postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie przeprowadzono zostało wyczerpująco, w sposób zapewniający możliwość prawidłowego wyrokowania. Nie wszystkie jednak ustalenia faktyczne, dokonane w oparciu o wyniki tego postępowania uznać można było za prawidłowe, tak jak i ich prawnokarną ocenę.

Obrońcy oskarżonych w złożonych apelacjach mimo, że wyrok zaskarżyli w całości, nie kwestionują ustaleń Sądu I instancji co do samego udzielania określonym osobom, odpłatnie i nieodpłatnie, środka odurzającego w postaci marihuany.

Ustalenia Sądu I instancji w tym zakresie znajdują pełne oparcie po części w wyjaśnieniach M. W. (1), przede wszystkim jednak w zeznaniach świadków, którzy kupowali od oskarżonych marihuanę, lub też byli nią częstowani.

Sąd odwoławczy podzielił natomiast podnoszony w apelacji obrońcy M. W. (1) zarzut błędu w ustaleniach faktycznych wyrażający się nieuprawnionym przypisaniu oskarżonemu świadomości, że sprzedawał marihuanę osobie małoletniej, jaką był K. S. (1), a co za tym idzie- dopuścił się zbrodni z art. 59 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

K. S. (1) urodził 26 stycznia 1996 r. Słusznie zatem podnosi obrońca, że już z tej przyczyny nie byłoby możliwe podzielnie kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia, co do całego wskazanego okresu, w jakim miał sprzedawać marihuanę K. S. (1).

Słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 04.03. 2010 r, II AKa 26/10 (KZS 2010/6/53), że bazując na koncepcji jednoczynowości przestępstwa realizującego przesłanki określone w przepisie art. 12 k.k. uznać należy, że czasem popełnienia czynu ciągłego jest okres od pierwszego zachowania składającego się na ten czyn do zakończenia ostatniego z nich. Jeżeli zatem nabywca środka odurzającego tylko w części tego okresu jest osobą małoletnią, a w pozostałym okresie, w tym kończącym czyn ciągle stał się pełnoletni, brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za przestępstwo określone w przepisie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. obejmujące cały okres czynu ciągłego, w tym też po ukończeniu przez kupującego 18 roku życia. W takiej sytuacji niezbędne jest dokonanie przez sąd stosownych ustaleń pozwalających na ewentualne zakwalifikowanie kumulatywnie zachowania oskarżonego z art. 59 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 k.k.

Skoro K. S. (1) 26 stycznia 2014 r. ukończył 18 rok życia, to poprzez sprzedaż mu marihuany po tej dacie, M. W. (1) mógł wyczerpać tylko znamiona występku z art. 59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W powołanym wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach wskazano trafne kryteria, jakimi należy się kierować ustalając, czy sprawca miał świadomość udzielania narkotyku małoletniemu. Świadomość taka może wynikać z szeregu okoliczności towarzyszących sprzedaży np. wyglądu, znaczącej dysproporcji wieku, wspólnego zamieszkiwania, utrzymywania kontaktów towarzyskich, wspólnej nauki, czy miejsca transakcji jak chociażby na terenie szkoły.

Rację ma Sąd I instancji, że nie jest wymagana jednoznaczna i konkretna wiedza sprawcy o tym, że osoby, którym sprzedaje bądź udziela nieodpłatnie narkotyków nie mają ukończonych 18 lat, wystarczające będzie, że godził się na taką ewentualność.

Sąd odwoławczy podzielił stanowisko obrońcy, że zważywszy całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie, brak jest dostatecznych podstaw do przypisania M. W. (1), że co najmniej godził się na to, że sprzedaje marihuanę małoletniemu.

Sąd I instancji, jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, kierował się przede wszystkim młodym wyglądem K. S. (1) (str. 25-26 uzasadnienia) podkreślając, że nie sposób przyjąć, że oskarżony, który wielokrotnie udzielał świadkowi marihuany na przestrzeni przeszło kilkunastu miesięcy nie miał świadomości komu sprzedaje narkotyk .

Jest to niewątpliwie istotna okoliczność, ale zważywszy zawarte w apelacji trafne argumenty, nie o takiej wadze, że może ona sama przez się wskazywać na stopień prawdopodobieństwa graniczący z pewnością, że M. W. (1) wiedział, czy też godził się na taką możliwość, że udziela marihuany małoletniemu.

Podkreślać trzeba, że mając na względzie dyspozycję art.5§2 k.p.k., wadliwie za aktem oskarżenia Sąd I instancji przyjął, że K. S. (1) kupował od oskarżonego marihuanę od września 2012 r.

Świadek dokładnie okresu tego nie potrafił sprecyzować, w postępowaniu przygotowawczym wskazywał, że numer telefonu do oskarżonego dostał w 2012 r., mogła to być jesień albo zima (k.1111 t. VI), na rozprawie podał,

nie jest w stanie powiedzieć ile razy kupował, pierwszy raz w I lub II klasie LO, miał 17 lat (k.1785 t.IX) .

Mając na uwadze depozycje K. S. (1) i z postępowania przygotowawczego i z rozprawy, Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok przyjmując, że to od końca 2012 r. a nie od września tego roku M. W. (1) sprzedawał świadkowi marihuanę.

Nie są przekonujące uwagi Sądu I instancji, że fakt, iż oskarżony sprzedawał narkotyki osobom młodym- swoim rówieśnikom lub ich znajomym wskazuje, że powinien mieć świadomość tego, że wśród nabywców będą osoby małoletnie.

Wprost przeciwnie. Słusznie podkreśla obrońca, że K. S. (1) był jedyną osobą małoletnią, której M. W. (1) sprzedawał marihuanę. Oskarżony sprzedawał narkotyki młodym osobom, ale przede wszystkim kolegom ze studiów lub ich znajomym, a to przecież wskazuje na świadomość pełnoletniości nabywców.

Jak zeznał K. S. (1) na rozprawie, oskarżony nie interesował się ile świadek miał wówczas lat, nie wiedział do jakiej klasy czy szkoły chodzi, a ponadto dodał, że nie sądzi, żeby jego wygląd od tego czasu mocno się zmienił, nie miał wówczas problemów z wejściem do klubów dla pełnoletnich (k. 1785 t.IX).

Trafnie także podkreśla obrońca okoliczności, w jakich dochodziło do transakcji.

Zeznania K. S. (1) w tym zakresie są zgodne z relacjami innych osób kupujących marihuanę od oskarżonego. Odbywało się to na klatce schodowej, w tzw. wiatrołapie, zdarzało się, że kiedy K. S. (1) kupował marihuanę, było tam więcej chętnych (k. 1110 t. V, k. 1785 t.IX).

Wymowny jest opis M. K. (2) dokonywanych zakupów marihuany. Także i świadek podawał, że stał w klatce w przedsionku, „ to zawsze trwało dosłownie minutę, to było w małym woreczku strunowym, ja dawałem pieniądze i na tym koniec” (1837 t. X).

K. S. (1) dziesięciokrotnie kupował marihuanę, ale przez okres od końca 2012 r. do sierpnia 2014 r. a zatem oskarżony nie miał zbyt częstego kontaktu ze świadkiem. Same transakcje odbywały się natomiast na tyle szybko, że trudno

przyjmować, że oskarżony w ogóle zwracał uwagę na wygląd osób, którym marihuanę sprzedawał, aby przyglądał się im.

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy wyeliminował z czynu przypisanego w punkcie I (zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia) słowo „małoletniemu”.

Poza zmianami zaskarżonego wyroku związanymi z odmienną oceną zgromadzonych dowodów odnoszących się do sprzedaży marihuany K. S. (1), zmianami w zakresie wysokości uzyskanej korzyści majątkowej co do czynów zarzucanych M. W. (1) w punktach VII i XXIV aktu oskarżenia, ilości marihuany udzielonej przez M. W. (2) P. P. (1) (o czym będzie mowa niżej), Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia Sądu I instancji jak chodzi o udzielanie przez oskarżonych marihuany odpłatnie i nieodpłatnie osobom wskazanym w poszczególnych zarzutach aktu oskarżenia.

Sąd odwoławczy nie do końca jednak zgodził się z przyjętą przez Sąd I instancji prawnokarną oceną przypisanych oskarżonym zachowań.

W przekonaniu Sądu odwoławczego, zachowania przypisane M. W. (1) w punktach I, II i III wyroku, a M. W. (2) w punktach VII, VIII, IX i X wyroku, jako podjęte w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, stanowiły jeden czyn wyczerpujący w przypadku M. W. (1) znamiona przestępstwa z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w zb. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w zb. z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., a w przypadku M. W. (2) z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 31§2 k.k. w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.31§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Przedmiotem ochrony przestępstw zawartych w przepisach art. 58 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie publiczne, a zatem tożsamość pokrzywdzonych nie powinna mieć znaczenia dla możliwości zastosowania art. 12 KK. Możliwe jest konstruowanie czynu ciągłego, na który będą się składać zachowania polegające na udzielaniu środków narkotycznych różnym osobom, odpłatnie i nieodpłatnie, zarówno małoletnim, jak i pełnoletnim, przy spełnieniu pozostałych kryteriów przestępstwa ciągłego w postaci działania w krótkich odstępach czasu i w realizacji z góry powziętego zamiaru. Wchodzące w skład czynu ciągłego zachowania nie muszą wyczerpywać znamion tylko jednego przepisu ustawy (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 07.06.2017 r. III KK 58/17, Lex nr 2329443, Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 12.09.2007 r. II AKa 26/07, Lex nr 327515, wyrok Sądu Najwyższego z 26.07.2007r. IV KK 153/07, OSNwSK 2007/1/1735, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12.06.2014 r. II AKa 124/14, Lex nr 1496352) .

Niewątpliwie nie spełnia kryteriów czynu ciągłego wypadek, gdy poszczególne zachowania sprawcy nie zostały objęte jednym, z góry powziętym zamiarem, lecz zostały dokonane z identycznym zamiarem, takim samym w odniesieniu do każdego zachowania, lecz nieistniejącym z góry, z pojawiającym się sukcesywnie przy podejmowaniu każdego kolejnego zachowania (vide: Kodeks karny- komentarz pod red. R.A.Stefańskiego, wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2015 str. 191-192).

Oskarżonym można jednak w realiach przedmiotowej sprawy przypisać, że działali z jednym, z góry powziętym zamiarem udzielania innym osobom środka odurzającego w postaci marihuany- tak odpłatnie jak i nieodpłatnie.

Nie miał w istocie co do tego wątpliwości Sąd I instancji wskazując, że oskarżeni prowadzili na przestrzeni niemal 3 lat, szeroko zaplanowaną działalność polegającą na rozprowadzaniu środków odurzających, działalność ta miała postać zarówno odpłatnego, jak i nieodpłatnego udzielania ich bezpośrednim pojedynczym konsumentom. Realizowali jeden zamiar, którym było dążenie do rozprowadzania narkotyków, zamiarem ich było realizowanie- zaspokajanie zapotrzebowania na środki odurzające (str. 28).

Takie stanowisko znajduje pełne uzasadnienie w świetle zeznań świadków opisujących okoliczności towarzyszące zakupom czy udzielaniu nieodpłatnie marihuany. Transakcje miały miejsce w klatce schodowej budynku w którym mieszkali oskarżeni, trwały bardzo szybko- kupujący wręczali pieniądze, M. W. (1) woreczek z marihuaną. Jak określał M. K. (2) (k. 907 v t. V) zdarzało się niejednokrotnie, że stało dużo osób żeby kupić narkotyki, czasem było po kilka osób, jak w sklepie (vide także zeznania przykładowo: K. K. (2) k. 989 t. V, K. S. (2) k. 692, P. K. k. 910 t. V, M. C. (2) k. 1245 t. VII). Taką samą działalność, tyle że na mniejszą skalę prowadził M. W. (2) (vide: zeznania: O. K. k. 1022 t. VI, K. S. (3) k. 1784v t. IX, P. P. (2) k. 1025 t. VI, k. 1459v t. VIII, A. P. k. 1696 t. IX, M. M. (2) k. 1252 t. VII, 1697v-1698 t. IX, W. K. k. 1255 t. VII, 1698 t. IX, R. K. k. 843, 1455v t. VIII, 1789v-1780 t. IX).

Mimo dostrzeżenia działania oskarżonych w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, Sąd I instancji nie przyjął, że wszystkie poszczególne zachowania oskarżony stanowią jeden czyn zabroniony w rozumieniu art. 12 k.k.

Jak wskazał Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku- określając poszczególne zachowania oskarżonych przestrzegając wymogu tożsamości w kwalifikacji prawnej zachowań przypisanych w ramach przestępstwa ciągłego (str. 29 uzasadnienia).

Zauważyć trzeba, że tożsamość kwalifikacji prawnej była niezbędnym warunkiem konstrukcji ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. Zachowania natomiast wchodzące w skład czynu ciągłego z art. 12 k.k. wyczerpywać mogą znamiona różnych przepisów ustawy.

Przyjmując, że zachowania przypisane M. W. (1) w punktach I-III stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w zb. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w zb. z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Sąd Apelacyjny skazał oskarżonego na podstawie art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 §1, 2 i 3 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych.

Przypomnieć trzeba, że art. 59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje zagrożenie karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do zastosowania wobec oskarżonego kary mieszanej, przewidzianej art. 37 b k.k.

Oskarżony nie sprzedawał incydentalnie narkotyków. Jego działalność trwała blisko trzy lata, nie zakończył jej dobrowolnie, a na skutek działań podjętych 13 kwietnia 2015 r. przez funkcjonariuszy P..

Co słusznie podnosi Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku, oskarżony dopuścił się czynu o wysokim stopniu społecznej szkodliwości. Rację ma Sąd orzekający, że narkomania jest zjawiskiem niezwykle rozpowszechnionym, szczególnie wśród młodzieży, i to też między innymi dlatego, że narkotyki są łatwo dostępne. Przesłuchani w sprawie świadkowie wskazywali, że niejednokrotnie na klatce schodowej po kilka osób stało aby kupić marihuanę, że odbywało się to jak w sklepie.

Przedmiotem ochrony przestępstw zawartych w przepisach art. 58 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie publiczne, stąd też istotne znaczenie dla wymiaru kary nabierają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, w szczególności uświadamiania, że sprawcy poważnych przestępstw spotkają się z odpowiednio surową represją karną.

Prawdą jest, że M. W. (1) nie był dotychczas karany, w czasie popełnienia przestępstwa (i obecnie) uczył się i pracował. Są to niewątpliwie okoliczności łagodzące, które w istotny sposób limitują surowość kary jaką należy wymierzyć, nie są one jednak w stanie na tyle przesłonić okoliczności przemawiające na niekorzyść M. W. (1), że uzasadnione byłoby

orzeczenie postulowanej przez obrońcę kary mieszanej, czy też kary pozbawienia wolności w dolnym ustawowym wymiarze.

Rację ma obrońca, że M. W. (1) nie nagabywał klientów do zakupu marihuany, ale też nie było ku temu powodów- jak już podkreślono, jego działalność przypominała prowadzenie sklepu z narkotykami, słusznie podkreślił Sąd I instancji, że oskarżony sięgnął „po łatwe pieniądze” i w takim stanie rzeczy nie może mieć istotnego znaczenia dla wymiaru kary taka akcentowana przez obrońcę okoliczność, że oskarżony sprzedawał „lekki” narkotyk, powodujący mniejsze szkody dla organizmu niż narkotyki „ciężkie”. Podkreślić trzeba, że M. W. (1) sprzedał w okresie objętym aktem oskarżenia ponad 900 gram marihuany, a zatem znaczną ilość, co nie może nie mieć znaczenia, i to istotnego na wymiar (zaostwienie) kary.

Trudno się zgodzić z obrońcą, że w jakikolwiek sposób zachowanie oskarżonego może być usprawiedliwione jego trudną sytuacją rodzinną.

Wymierzona oskarżonemu kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności nie jest karą ani nadmiernie surową ani nadmiernie łagodną- jest to kara w przekonaniu Sądu odwoławczego sprawiedliwa, należyście uwzględniająca występujące po stronie oskarżanego okoliczności tak obciążające jak i łagodzące. Kara 200 stawek dziennych grzywny odpowiada korzyści jaką oskarżony odniósł z przestępnego zachowania, ustalenie wysokości jednej stawki na 30 zł nie przekracza z kolei możliwości finansowych M. W. (1).

Przyjmując, że zachowania przypisane M. W. (2) w punktach VII, VIII, IX, stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 31§2 k.k. w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.31§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., Sąd Apelacyjny skazał oskarżonego na podstawie art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 §1, 2 i 3 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 130 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Także w przypadku M. W. (2) podzielić należy stanowisko Sądu I instancji co do wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego się dopuścił.

Z drugiej strony trzeba mieć na względzie i to, że aczkolwiek oskarżony prowadził podobną działalność jak jego brat M., jednak na znacznie mniejszą skalę, co musi znaleźć odzwierciedlenie w wymiarze kary- tak pozbawienia wolności jak i grzywny.

Niewątpliwie istotną okolicznością łagodzącą po stronie M. W. (2) jest to, że wielu karygodnych zachowań dopuścił się mając znacznie ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, podobnie jak i stan zdrowia oskarżonego- M. W. (2) został zaliczony orzeczeniem z 11.05.2017 r. do stopnia niepełnosprawności umiarkowanego (2100 t. XI). Oskarżony pracuje (k. 2117 t. XI), jest uczniem I semestru Policealnej Szkoły Medycznej (...) w G. (k. 2094) t. XI.

Łączna ilość sprzedanej marihuany- 39 gram, a przede wszystkim długi czas przestępnej aktywności skutkują tym, że wymierzenie kary w dolnym ustawowym zagrożeniu nie spełniałoby wszystkich celów karze stawianym po myśli art. 53§ 1 k.k., w szczególności potrzebom w zakresie społecznego jej oddziaływania.

Jako karę adekwatną do wagi popełnionego czynu, występujących po stronie oskarżonego okoliczności tak obciążających jak i łagodzących Sąd odwoławczy uznał karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i taką też karę wymierzył. Mając na uwadze wysokość korzyści uzyskanej z przestępstwa, Sąd odwoławczy orzekł wobec oskarżonego karę 130 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki, za Sądem I instancji, na kwotę 10 zł.

Brak było podstaw do przyjęcia, że także zachowania M. W. (2) z maja 2015 r. i czerwca 2015 r. podjęte zostały w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, tak jak te przypisane w punktach VII, VIII, IX, X wyroku i osądzenia ich w ramach czynu ciągłego. Uznać bowiem należy, że po interwencji policji 13 kwietnia 2015 r., M. W. (2) na nowo podjął przestępną działalność udzielając marihuanę R. K.. Pełne natomiast istniały podstawy ku temu, aby przyjąć, że czyny przypisane M. W. (2) w punktach XIII i XIV popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. (...) tej nie stoi na przeszkodzie ta okoliczność, że udzielając marihuanę R. K. w maju 2015 r. oskarżony miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Mając na uwadze powyższe, Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, że czyny przypisane M. W. (2) w punktach XIII i XIV popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k., na podstawie art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91§1 k.k. skazał go za to na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, jako adekwatną do wskazanych wyżej okoliczności przemawiających tak na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego.

Mimo, że obrońcy M. W. (1) i M. W. (2) w całości zaskarżyli zapadły wyrok, to w odniesieniu do czynów przypisanych punktach V i XI nie sformułowali żadnych konkretnych zarzutów.

Bezsporne jest, także w świetle wyjaśnień oskarżonych, że M. W. (1) w dniu 13 kwietnia 2015 r. posiadał środek odurzający w postaci suszu konopi nie będących suszem konopi włóknistych w ilości 23,13 grama netto, M. W. (2) posiadał środek odurzający w postaci suszu konopi nie będących suszem konopi włóknistych w ilości 4,05 grama oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach 16,98 grama netto i 0,37 grama netto - takie ilości narkotyków ujawniono w toku przeszukania pokoi zajmowanych przez oskarżonych. Nie nasuwa także wątpliwości kwalifikacja prawna takich czynów, jako występku z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - w przypadku M. W. (2) w zw. z art. 31§2 k.k., albowiem w czasie popełnienia tego czynu miał znacznie ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Za występkę te wymierzono oskarżonym kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczone wobec oskarżonych kary są zbliżone do dolnego ustawowego zagrożenia i już z tej przyczyny nie mogą zostać ocenione jako surowe, a tym bardziej jako rażąco niewspółmierne po myśli art. 438 pkt 4 k.p.k.

Prawidłowo w przekonaniu Sądu odwoławczego odtworzył Sąd I instancji przebieg interwencji podjętej przez funkcjonariuszy Policji 13 kwietnia 2015 r. w miejscu zamieszkania oskarżonych, w związku z pozyskanymi informacjami co do trudnienia się przez M. W. (1) handlem marihuaną, w tym okoliczności zatrzymania M. W. (1) i M. W. (2).

Obrońca M. W. (1) wprost nie kwestionuje ustaleń Sądu I instancji w tym zakresie.

Odmawiając wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który przeczył aby stosował przemoc wobec policjantów i wyjaśniał, że nie chciał przeszkodzić funkcjonariuszom w czynnościach, zachowywał się dziwnie, to były odruchy bezwarunkowe, nie pamięta aby głową policjanta w twarz uderzył, trochę się szarpał jak go prowadzili do klatki schodowej (k.170-171), był duszony, nie chciał nikogo pobić, był w amoku, bał się, że policjanci coś podrzucą (k.1667 -1667 v), nie przekroczył Sąd i instancji granic swobodnej oceny dowodów.

Rację ma Sąd I instancji, że z zeznań A. M. (2), S. G. i S. A. (2) wynika, że M. W. (1) stosował przemoc wobec nich, a zachowanie oskarżonego było w pełni świadome i nakierowane na zapobieżenie zatrzymania i jego i jego brata M..

Apelacja obrońcy M. W. (1) nie zawiera takich argumentów, które byłyby w stanie podać w wątpliwość zgodność ustaleń Sądu I instancji z zasadami logicznego rozumowania.

Słusznie Sąd I instancji przyjął, że swoim zachowaniem, w czasie podjętej przez funkcjonariuszy Policji interwencji 13 kwietnia 2015 r., M. W. (1) wyczerpał znamiona występkę z art. 224§2 k.k. Także i kara roku pozbawienia wolności

wymierzona za to przestępstwo nie nosi cech nadmiernej surowości jeśli się zważy, że oskarżony stosował przemoc wobec trzech funkcjonariuszy.

Sąd odwoławczy jako bezzasadny ocenił stawiany w apelacji obrońcy M. W. (2) zarzut dopuszczenia się przez Sąd I instancji błędu w ustaleniach faktycznych, jak chodzi o zarzucany temu oskarżonemu czyn z art. 224§2 k.k.

Co do zasady, nie jest rzeczą Sądu odwoławczego przeprowadzanie dowodów ani też ich ocena. Rolą Sądu odwoławczego jest kontrola, czy w procesach tych Sąd I instancji dochował reguł zawartych w Kodeksie postępowania karnego. Apelacja obrońcy nie zawiera takich argumentów, które by wykazywały, że w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego odnoszącego się do wydarzeń z 13 kwietnia 2015 r. Sąd I instancji dopuścił się uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania czy doświadczenia życiowego.

Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu I instancji, że nie są wiarygodne wyjaśnienia M. W. (2), który przecząc aby dokonał napaści na funkcjonariusza policji utrzymywał, że to policjanci, jak otworzył drzwi, od razu rzucili go na ziemię (k. 190-191).

Nie ma racji skarżący, że zeznania funkcjonariuszy P. nie są spójnie. Wprost przeciwnie, relacje A. M. (2) (k.991666v-1667v t.IX) , S. G. (k.106-107,1797v-1798 t.IX) i S. A. (2) (k.110v-111 1777v-1778 t. IX), wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Obrońca nie precyzuje przy tym, w czym te niespójności miałyby się wyrażać.

Słusznie wskazuje obrońca, że policjanci nie skarżyli się, aby doznali jakiegokolwiek uszczerbku, ale podkreślić trzeba, że przypisane oskarżonemu zachowanie polegało na tym, że po otwarciu drzwi mieszkania próbował przewrócić S. G.- chwycił go za nogi i uderzył barkiem w brzuch. Oskarżonemu nie przypisano takiego zachowania na jakie wskazuje obrońca- to jest że odpychał funkcjonariuszy Policji, szarpał ich, popychał na ścianę. Nie sposób zgodzić się ze skarżącym, że niektórzy funkcjonariusze Policji nie mogli widzieć dokładnie przebiegu zdarzenia, ponieważ mieli znajdować się na półpiętrze klatki schodowej, jeśli się zważy, że mieszkanie zajmowane przez oskarżonych usytuowane jest na parterze budynku.

Nie może budzić wątpliwości w świetle całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie, że zastosowana przez oskarżonego przemoc nakierowana była na uniemożliwienie zatrzymania M. W. (1) oraz przeszukania lokalu zajmowanego przez oskarżonych. Kiedy był prowadzony przez funkcjonariuszy do mieszkania, M. W. (1) wszak krzychał „M. Policja bez nakazu”.

Za czyn z art. 224§2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. M. W. (2) skazany został na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Z pewnością kara ta, zbliżona do dolnego ustawowego zagrożenia, nie może zostać uznana za nadmiernie surową.

Co do zasady słuszna okazała się apelacja Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.- Ś. w G..

W stosunku do wszystkich oskarżonych trafny jest zarzut obrazy przepisu prawa materialnego, to jest art. 45§1 k.k. Wbrew bowiem treści tego przepisu, Sąd I instancji nie orzekł przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści osiągniętych przez oskarżonych z popełnionych przestępstw.

Zgodzić się należy z oskarżycielem, że licząc korzyść osiągniętą przez oskarżonych z popełnionych przestępstw, mieć należy na względzie kwoty, uzyskane przez nich ze sprzedaży marihuany.

Nie ma jednak racji ten skarżący wnosząc o przepadek uzyskanych korzyści w odniesieniu do M. W. (1) w kwocie 60.540 zł, w odniesieniu do M. W. (2) w kwocie 2.240 zł, w odniesieniu do Ż. P. w kwocie 40 zł.

Wartości te odpowiadają tym, jakie wskazano w akcie oskarżenia.

Mieć należy jednak na uwadze, że już w zaskarżonym wyroku Sąd I instancji dokonał częściowej korekty stawianych oskarżonym M. W. (1) i M. W. (2) zarzutów jak chodzi o ilość i wartość sprzedanej marihuany (pkt II i VIII wyroku).

Do dalszych zmian w tym zakresie doszło w wyniku kontroli apelacyjnej sprawy.

Za aktem oskarżenia Sąd I instancji przyjął, że M. W. (1) zachowaniami opisanymi w punktach VII i XXIV aktu oskarżenia osiągnął korzyść majątkową w wysokości każdorazowo 8000 zł. Uznać trzeba, że wskazane w tych zarzutach kwoty są efektem oczywistej omyłki rachunkowej. W obydwu przypadkach oskarżony sprzedał łącznie po 20 gram marihuany, po 40 zł za gram, co daje nie 8000 zł, a 800 zł (vide: zeznania S. O. k.781 t. IV, P. K. k. 910 t. V).

Wadliwie także przypisano M. W. (1) i M. W. (2), że działając wspólnie i w porozumieniu sprzedali P. P. (1) 20 gram marihuany za kwotę 800 zł (zarzuty XIV i XL aktu oskarżenia).

M. W. (1) zarzucono przy tym działanie w okresie od sierpnia 2014 r. do marca 2015 r., M. W. (2) w okresie sierpień 2014 r.- 14 listopad 2014 r.

Przypomnieć trzeba, że jak wynika z opinii biegłych psychiatrów (k.332-335,1911v t. X, (...)- (...) t. VII), M. W. (2), który cierpi na schizofrenię, przed 1 lipca 2013 r. i po maju 2015 r. miał zachowaną poczytalność. W okresie obejmującym hospitalizację i 4 tygodnie poprzedzające miał zniesioną poczytalność, a po pierwszej hospitalizacji, do połowy listopada 2014 r. i po wypisie z drugiej hospitalizacji do maja 2015 r. poczytalność ograniczoną. W Szpitalu dla Psychicznie i Nerwowo Chorych w G. M. W. (2) przebywał od 01 sierpnia 2013 r. do 27 sierpnia 2013 r., oraz od 24 grudnia 2014 do 02 kwietnia 2015 r.

Z powyższego wynika, że M. W. (2) miał zniesioną poczytalność w okresie od 01 lipca do 27 sierpnia 2013 r. i od ok. połowy listopada 2014 r. do 02.04.2015 r., a zatem można mu przypisać, działanie wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1), jak chodzi o sprzedaż marihuany P. P. (1) w okresie od sierpnia 2014 r. do połowy listopada 2014 r., a nie w całym okresie, w jakim środek ten był przez tego świadka nabywany.

P. P. (1) – zeznawał (k. 507,1451v t.VIII,1668v-1669 t. X), że marihuanę kupował od obydwu braci W., jak nie mógł skontaktować się z M., to kontaktował się z M., wydaje mu się, że kupił od nich ze 20 razy, nie był w stanie podać dokładnej liczby, nie jest w stanie powiedzieć, od którego kupował więcej razy.

12 maja 2016 r. na konkretnie zadane pytanie P. P. (1) odpowiedział, że w okresie od sierpnia 2014 r. do 14 listopada 2014 r. zakupił od M. W. (2) 1- 3 razy, nie jest w stanie podać dokładnej liczby (k.1451v t. VIII).

Kierując się dyspozycją art. 5§2 k.p.k., Sąd odwoławczy przyjął, że P. P. (1) M. W. (2) udzielił nie mniej niż jeden gram marihuany za kwotę 40 zł, co w istotny sposób obniżyło wysokość korzyści odniesionej przez tego oskarżonego z przestępstwa.

Podkreślić też trzeba, że w sytuacji, kiedy sprawcy działają wspólnie i w porozumieniu, brak jest podstaw do orzekania wobec każdego z nich przypadku w kwocie odpowiadającej całości osiągniętej korzyści, a tylko w osiągniętej części, jeżeli da się ona ustalić.

W przypadku sprzedaży grama marihuany P. P. (1) przez W. i M. W. (2), i grama marihuany sprzedanej przez Ż. P. wspólnie i w porozumieniu z M. W. (2) M. M. (1) nie można było ustalić, jaka część korzyści przypadła określönemu sprawcy, stąd też należało przyjąć, że M. W. (1) i M. W. (2) uzyskali korzyści po 20 w przypadku udzielenia marihuany P. P. (1) (a przy tym M. W. (1) pozostałe 760 zł z łącznej kwoty 800 zł za jaką nabył marihuanę P. P. (1)), i w takiej samej kwocie uzyskali korzyść M. W. (2) i Ż. P. ze sprzedaży marihuany M. M. (1).

Kierując się powyższymi kryteriami i mając na względzie korekty opisów poszczególnych zachowań oskarżonych dokonane przez Sąd I instancji i Sąd odwoławczy, na podstawie art. 45§1 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści osiągniętych z przestępstwa:

- w stosunku do oskarżonego M. W. (1) w kwocie 38.360 zł,

- w stosunku do oskarżonego M. W. (2) w kwocie 1.520 zł,

- w stosunku do Ż. P. w kwocie 20 zł.

Konsekwencją dokonanych zmian zaskarżonego wyroku stała się konieczność orzeczenia wobec oskarżonych na nowo kar łącznych.

Niewątpliwe, oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo.

Brak jest takich okoliczności w przedmiotowej sprawie, które przekonywałyby za sięgnięciem po jedną z powyższych zasad.

W przekonaniu Sądu odwoławczego, kształtując karę łączną wobec obydwu oskarżonych, zastosować należało asperację, zważywszy ściśle związki podmiotowo- przedmiotowe zachodzące pomiędzy przypisanymi oskarżonym przestępstwami.

Skierowane były przede wszystkim przeciwko przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżeni dopuścili się także czynów z art. 224§2 k.k., jednak były one ściśle powiązane z głównym przedmiotem przestępnej działalności- udzielaniem odpłatnie i nieodpłatnie innym osobom środka odurzającego w postaci marihuany.

Orzekając o karach łącznych, Sąd odwoławczy miał na względzie także zachowanie się oskarżonych po popełnieniu przypisanych przestępstw. Obydwaj oskarżeni uczą się i pracują, nic nie wskazuje, aby powrócili na drogę przestępstwa.

Uznając, że będą odpowiadały regułom, jakimi kierować się należy kształtując karę łączną, Sąd odwoławczy wymierzył M. W. (1) karę 3 lat pozbawienia wolności, M. W. (2) karę 2 lat pozbawienia wolności.

W przekonaniu przy tym Sądu odwoławczego, M. W. (2) jest sprawcą, który zasługuje na to, aby warunkowo zawiesić wobec niego wykonanie kary pozbawienia wolności. Kierując się dyspozycją art. 4§1 k.k. zastosowano przepisy ustawy karnej- art. 69§1 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. dające możliwość warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat. Oskarżony, mimo że dopuścił się poważnych przestępstw, nie jest sprawcą na tyle zdemoralizowany, że tylko resocjalizacja w warunkach zakładu karnego jest w stanie zapobiec jego powrotowi do przestępstwa. Nie wskazuje na to ani dotychczasowy sposób życia oskarżonego, ani zachowanie po popełnieniu przestępstw.

Co już wyżej podkreślano, oskarżony dotychczas nie był karany, uczy się i pracuje (pracował i uczył się również w czasie, kiedy dopuścił się przypisanych czynów).

Weryfikacji założonej pozytywnej prognozy co do zachowania się oskarżonego w przyszłości należy będzie służyć oznaczenie okresu próby na czas najdłuższy ustawą przewidziany- 5 lat i oddanie M. W. (2) w tym czasie pod dozór kuratora.

Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej w stosunku do oskarżonego M. W. (1) kary pozbawienia wolności zaliczono okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 13 kwietnia 2015 r., zaś w stosunku do M. W. (2) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 13 kwietnia 2015 r. zaliczono na poczet kary grzywny uznając, że odpowiada on dwóm dziennym stawkom grzywny.

Poza wskazanymi zmianami, zaskarżony wyrok jako trafny, utrzymano w mocy.

O kosztach obrony z urzędu oskarżonego M. W. (2) w postępowaniu odwoławczym orzeczono na mocy art. 29 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz.U. z 2015r. poz. 615) i §17 ust. 2 pkt 5 w zw. z zw. z §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r poz. 1714).

Na podstawie art.10 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm .) od oskarżonych M. W. (1) i M. W. (2) zasądzono na rzecz Skarbu Państwa opłaty za obie instancje, natomiast na podstawie art. 624§1 k.p.k. Sąd odwoławczy zwolnił wszystkich oskarżonych z obowiązku uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciążył Skarb Państwa.